

Супровідна інформація

Дата ухвалення рішення	Дата набрання законної сили	Дата реєстрації	
27.12.2022	30.12.2022	02.01.2023	
Номер справи	Номер рішення	Форма судочинства	Суддя
758/8351/22	108209945	Кримінальне	Росік Тетяна Володимирівна

Компанії, зазначені в тексті судового документа

[АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "МІЖНАРОДНИЙ РЕЗЕРВНИЙ БАНК" / 25959784](#)

[ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КАПІТАЛ УКРАЇНА" / 35649564](#)

Єдиний державний реєстр судових рішень

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Справа № 11-сс/824/4587/2022 Слідчий суддя в 1-й інстанції: ОСОБА_1

Категорія: ст. 170 КПК Доповідач: ОСОБА_2

Єдиний унікальний номер: № 758/8351/22

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

27 грудня 2022 року місто Київ

Колегія суддів судової палати з розгляду кримінальних справ Київського апеляційного суду у складі:

головуючого судді ОСОБА_2 ,

суддів ОСОБА_3 , ОСОБА_4 ,

при секретарях судового засідання ОСОБА_5 , ОСОБА_6 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду апеляційну скаргу представника власника майна Акціонерного товариства «Міжнародний резервний банк» (далі - АТ «МР Банк») - уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів

фізичних осіб на ліквідацію АТ «МР Банк» ОСОБА_7 на ухвалу слідчого судді Подільського районного суду міста Києва від 23 вересня 2022 року, -

за участі:

прокурора - ОСОБА_8 ,

представників АТ «Міжнародний резервний банк» - ОСОБА_9 ,

ОСОБА_10 ,

ВСТАНОВИЛА:

Ухвалою слідчого судді Подільського районного суду міста Києва від 23.09.2022 року частково задоволено клопотання прокурора Подільської окружної прокуратури міста Києва ОСОБА_8 про накладення арешту на майно та накладено арешт шляхом заборони розпорядження та користування цінними паперами, в тому числі державними цінними паперами, які знаходяться на рахунку № НОМЕР_1 , відкритому на користь Акціонерного товариства «Міжнародний резервний банк» (код ЄДРПОУ [25959784](#)) в депозитарній установі ТОВ «Інвестиційний капітал Україна» (код ЄДРПОУ [35649564](#)).

Не погоджуючись з таким рішенням слідчого судді, представник власника майна подав апеляційну скаргу, в якій обґрунтував власну позицію щодо звернення до суду в межах визначених законом процесуальних строків та просить скасувати ухвалу слідчого судді Подільського районного суду міста Києва від 23.09.2022 року.

На думку представника оскаржувана ухвала постановлена з істотним порушенням вимог кримінального процесуального закону та за неповного дослідження обставин, з'ясування яких має істотне значення для ухвалення законного, обґрунтованого та справедливого судового рішення, що в свою чергу призвело до порушення прав АТ «МР Банк» та Кабінету Міністрів України.

Мотивуючи апеляційні вимоги зазначає, що вказані слідчим суддею в ухвалі обставини не відповідають дійсності та фактичним обставинам. Зокрема щодо існування ризику у прийнятті рішень керівництвом АТ «МР Банк» на шкоду державній безпеці України. Так 25.02.2022 року виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі - Фонд) прийнято рішення № 131 «Про початок процедури ліквідації АТ «МР Банк» та делегування повноважень ліквідатора банку», згідно з яким було розпочато процедуру ліквідації та делегування повноважень ліквідатору ОСОБА_7 . За таких обставин, в силу приписів Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» з дня початку процедури ліквідації банку припиняються всі повноваження органів управління банку, а керівники банку звільняються з роботи. Тобто колишні власники у тому числі з російської федерації з початку процедури ліквідації банку обмежені у здійсненні власних корпоративних прав, тобто не мають відношення до контролю та управління АТ «МР Банк» та його діяльності.

Крім того як стверджує апелянт, не відповідає дійсності твердження слідчого, що кінцевим бенефіціарним власником АТ «МР Банк» є юридична особа, підконтрольна уряду російської федерації, оскільки низкою нормативно-правових актів, спрямованих на примусове вилучення в Україні об'єктів права власності російської федерації та її резидентів, примусово вилучено в тому числі корпоративні права в розмірі 100 відсотків майна та фінансові активи АТ «МР Банк».

Автор апеляційної скарги звертає увагу суду, що розгляд клопотання про арешт майна відбувся без повідомлення та участі представника власника майна, хоча такої вимоги саме клопотання не містить.

Заслухавши доповідь судді, пояснення представників власника майна, які

підтримали доводи апеляційної скарги та просили її задовольнити в повному обсязі, пояснення прокурора, який заперечував проти задоволення апеляційної скарги та просив ухвалу слідчого судді залишити без змін, вивчивши матеріали судового провадження та перевіrivши доводи апеляційної скарги, колегія суддів приходить до наступних висновків.

Згідно з вимогами ч. 2 ст. 395 КПК України ухвала слідчого судді може бути оскаржена протягом п'яти днів з дня її оголошення. Згідно частини 3 зазначеної статті, якщо ухвалу суду було постановлено без виклику особи, яка її оскаржує, то строк апеляційного оскарження для такої особи обчислюється з дня отримання нею копії судового рішення.

Відповідно до положень ч. 1. ст. 117 КПК України пропущений із поважних причин строк повинен бути поновлений за клопотанням заінтересованої особи ухвалою слідчого судді, суду.

Як вбачається зі змісту оскаржуваної ухвали, розгляд клопотання про арешт майна відбувся без виклику та участі власника майна та його представника, а копію судового рішення стороною захисту отримано лише 03.11.2022 року. До апеляційного суду представник направив апеляційну скаргу засобами поштового зв'язку 08.11.2022 року.

Враховуючи вищевикладене, колегія суддів приходить до висновку, що в розумінні ч. 2 ст. 395 КПК України строк на апеляційне оскарження не пропущено, у зв'язку з чим такий строк не підлягає поновленню.

Як вбачається з матеріалів, наданих до суду апеляційної інстанції, слідчим Подільського УП ГУ НП у м. Києві здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного державного реєстру досудових розслідувань за № 42022102070000059 від 14.03.2022 року, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 110-2 КК України.

Під час досудового розслідування встановлено, що АТ «Міжнародний резервний банк» (код ЄДРПОУ [25959784](#), адреса: м. Київ, вул. Володимирська, 46) серед своїх засновників з часткою 100% має юридичну особу резидента рф - Акціонерне товариство «Сбербанк России» (ГРН: НОМЕР_2, адрес: російська федерація, 117997, м. москва, вул. Вавілова), яке на 50 % +1 акція належить уряду рф.

22.09.2022 року постановою прокурора цінні папери, в тому числі державні цінні папери, які знаходяться на № НОМЕР_1, відкритому на користь Акціонерного товариства «Міжнародний резервний банк» (код ЄДРПОУ [25959784](#)) в депозитарній установі ТОВ «Інвестиційний капітал Україна» (код ЄДРПОУ [35649564](#)) визнано речовими доказами у кримінальному провадженні.

23.09.2022 року прокурор Подільської окружної прокуратури міста Києва ОСОБА_8 звернувся до Подільського районного суду міста Києва з клопотанням про накладення арешту на майно.

Метою арешту вказаного майна прокурор зазначив збереження речових доказів, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження.

23.09.2022 року ухвалою Подільського районного суду міста Києва задоволено клопотання прокурора та накладено арешт на майно, яке належить АТ «Міжнародний резервний банк» (код ЄДРПОУ [25959784](#)).

Розглядаючи клопотання про накладення арешту на майно, в порядку статей 170-173 КПК України, для прийняття законного та обґрунтованого рішення, слідчий суддя повинен з'ясувати всі обставини, які передбачають підстави для арешту майна або відмови у задоволенні клопотання про арешт майна.

Відповідно до ч. 1 ст. 170 КПК України арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді

або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна. Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку.

Згідно з ч. 2 ст. 170 КПК України арешт майна допускається з метою забезпечення:

- 1) збереження речових доказів;
- 2) спеціальної конфіскації;
- 3) конфіскації майна як виду покарання або заходу кримінально-правового характеру щодо юридичної особи;
- 4) відшкодування шкоди, завданої внаслідок кримінального правопорушення (цивільний позов), чи стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди.

Відповідно до ч. 3 ст. 170 КПК України, у випадку, передбаченому пунктом 1 частини другої цієї статті, арешт накладається на майно будь-якої фізичної або юридичної особи за наявності достатніх підстав вважати, що воно відповідає критеріям, зазначеним у статті 98 цього Кодексу

Приймаючи рішення, слідчий суддя місцевого суду зазначених вимог закону дотримався.

Задовольняючи дане клопотання, внесене в межах кримінального провадження № 4202210207000059 від 14.03.2022 року, про накладення арешту на вищевказане майно, слідчий суддя, дослідивши матеріали, додані до клопотання, прийшов до обґрунтованого висновку, що вищевказане майно відповідає критеріям речових доказів у кримінальному провадженні, а тому необхідно накласти арешт на майно.

З урахуванням цього, слідчий суддя, всупереч ствердженням автора апеляційної скарги, встановив належні правові підстави, передбачені ч. 1 ст. 170, ч. 3 ст. 170 КПК України, для задоволення клопотання прокурора та накладення арешту на вищевказане майно, оскільки воно, як вважає колегія суддів, відповідає критеріям ст. 98 КПК України.

Тому доводи представника про те, що матеріали справи не містять підстав вважати, що таке майно відповідає критеріям речового доказу не знаходять свого підтвердження в ході перегляду оскаржуваної ухвали судом апеляційної інстанції.

Крім того, матеріали провадження свідчать, що на цьому етапі кримінального провадження потреби досудового розслідування виправдовують таке втручання у права та інтереси власника майна з метою забезпечення кримінального провадження та збереження речових доказів, а слідчий суддя на даній стадії не вправі вирішувати ті питання, які повинен вирішувати суд при розгляді кримінального провадження по суті, тобто не вправі оцінювати докази з точки зору їх достатності і допустимості для встановлення вини чи її відсутності у фізичної або юридичної особи за вчинення злочину, а лише зобов'язаний на підставі розумної оцінки сукупності отриманих доказів визначити, що причетність тієї чи іншої особи до вчинення кримінального правопорушення є вірогідною та достатньою для застосування щодо неї заходів забезпечення кримінального провадження, одним із яких і є накладення арешту на майно.

Доводи представника про те, що арешт на вищевказане майно накладено безпідставно, не спростовують висновків слідчого судді щодо наявності законних підстав для накладення арешту на вилучене майно на даній стадії досудового розслідування. Крім того, слідчим суддею суду першої інстанції накладено арешт на майно відповідно до вимог ст. 170 КПК України на підставі належно

досліджених доводів органу досудового розслідування з встановленням наявних у кримінальному провадженні доказів, які вказують на відповідність майна вимогам ст. 98 КПК України.

Арешт майна з підстав передбачених ч. ч. 2, 3 ст. 170 КПК України по суті являє собою форму забезпечення доказів і є самостійною правовою підставою для арешту майна поряд з забезпеченням цивільного позову та конфіскацією майна та, на відміну від двох останніх правових підстав, не вимагає оголошення підозри у кримінальному провадженні і не пов'язує особу підозрюваного з можливістю арешту такого майна.

За таких обставин, колегія суддів погоджується з висновками слідчого судді, що потреби досудового розслідування виправдовують саме такий процесуальний примус як накладення арешту на майно, що надасть змогу виконати завдання, для виконання якого слідчий звернувся із клопотанням.

А тому доводи автора апеляційної скарги про відсутність правових підстав для арешту майна, не є переконливими.

Доказів негативних наслідків від застосування такого заходу забезпечення кримінального провадження як арешт майна, апелянтом не надано та колегією суддів не встановлено.

Істотних порушень норм КПК України, які могли б стати підставою для скасування ухвали слідчого судді не встановлено та не вбачаються такі і зі змісту апеляційної скарги.

Отже, рішення слідчого судді є законним та обґрунтованим, яке ухвалено на підставі об'єктивно з'ясованих обставин, що підтверджені достатніми даними, дослідженими судом, а тому апеляційна скарга навіть з урахуванням усіх викладених в них доводах, задоволенню не підлягає.

Таким чином, колегія суддів вважає, що слідчий суддя обґрунтовано, у відповідності до вимог ст.ст. 132, 170 - 173 КПК України, наклав арешт цінні папери АТ «Міжнародний резервний банк», врахувавши і наслідки від вжиття такого заходу забезпечення кримінального провадження для інших осіб та забезпечивши своїм рішенням розумність і співрозмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження, всупереч доводам апеляційної скарги.

Зважаючи на вищевикладене в сукупності з обставинами кримінального провадження, колегія суддів об'єктивно переконана, що слідчий суддя, накладаючи арешт на вказане майно, діяв у спосіб і у межах діючого законодавства, арешт застосував на засадах розумності та співмірності, а тому доводи автора апеляційної скарги стосовно незаконності ухвали слідчого судді слід визнати непереконливими.

Інші доводи апелянта не є безумовними підставами для скасування ухвали слідчого судді.

Істотних порушень норм КПК України, які могли б стати підставою для скасування ухвали слідчого судді, зі змісту апеляційної скарги колегією суддів не виявлено, тому апеляційна скарга задоволенню не підлягає.

Керуючись ст. ст. 170, 171, 173, 309, 376, 404, 405, 407, 422 КПК України, колегія суддів, -

ПОСТАНОВИЛА:

Ухвалу слідчого судді Подільського районного суду міста Києва від 23.09.2022 року, якою частково задоволено клопотання прокурора Подільської окружної прокуратури міста Києва ОСОБА_8 про накладення арешту на майно та накладено арешт шляхом заборони розпорядження та користування цінними паперами, в тому числі державними цінними паперами, які знаходяться на рахунку № HOMEP_1

, відкритому на користь Акціонерного товариства «Міжнародний резервний банк» (код ЄДРПОУ [25959784](#)) в депозитарній установі ТОВ «Інвестиційний капітал Україна» (код ЄДРПОУ [35649564](#)), - залишити без змін, а апеляційну скаргу представника власника майна Акціонерного товариства «Міжнародний резервний банк» - уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію АТ «МР Банк» ОСОБА_7, - залишити без задоволення.

Ухвала апеляційного суду є остаточною й оскарженню в касаційному порядку не підлягає.

СУДДІ:

ОСОБА_2 ОСОБА_3 ОСОБА_4

